

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010527
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010527.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného

U. T.,

nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom U. G. nad H., D. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2Pp/49/2016 z o dňa 16. júna 2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 66 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 415 ods. 1 Tr.por. zamietnutý návrh odsúdeného U. T. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 30T/28/2014 zo dňa 30.10.2014.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote písomne sťažnosť odsúdený. V úvode sťažnosti odsúdený poukázal na niektoré iné prípady (2 osoby), kde došlo k podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody. Nesúhlasil s názorom súdu v tom, že jeho hodnotenie z výkonu trestu odňatia slobody neumožňuje jeho podmiennečné prepustenie, pretože toto hodnotenie nie je pre súd záväzné. Ďalej namietal, že na verejnom zasadnutí sa nezúčastnil žiadny oprávnený príslušník z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, aby sa vyjadril k hodnoteniu, resp. či nenastali zmeny v hodnotení. Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia a výkony trestov odňatia slobody, k tomu uviedol, že nechcel byť v zime na ulici, ale v súčasnosti už zmenil postoj k životu a nemá sklony žiť ako v minulosti. Navrhol, aby ho krajský súd podmiennečne prepustil na slobodu s probačným dohľadom.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr.por. na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa ako k svojmu návrhu (na prejednaní ktorého trval), tak aj k jeho písomnému hodnoteniu zo strany Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava.

K námietke odsúdeného týkajúcej sa neúčasti zástupcu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava na tomto verejnom zasadnutí, je potrebné uviesť, že Trestný poriadok účasť na verejnom zasadnutí zástupcovi ústavu na výkon trestu odňatia slobody neprikazuje. Hodnotenie odsúdeného síce bolo spracované dňa 19.4.2016, súd prvého stupňa však mal k dispozícii aj ďalšie písomné vyjadrenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, z ktorého vyplýva, že v hodnotení nenastali žiadne zmeny a záver hodnotenia o neodporúčaní podmieneného prepustenia sa nemení. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 16.6.2016 pritom, vyplýva, že samotný odsúdený k oboznámenému hodnoteniu nemal žiadne pripomienky. Nevznikli teda ani rozpory v hodnotení, ktoré by bolo potrebné odstraňovať výsluchom spracovateľov hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na verejnom zasadnutí.

Je síce možné čiastočne prisvedčiť názoru odsúdeného v tom, že obsah hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody, vrátane jeho záverov nie sú pre súd záväzné. Z ustanovenia § 66 ods. 1 Tr.zák. však vyplýva pre súd povinnosť pri rozhodovaní o podmienenom prepustení vychádzať z toho, ako si odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnil svoje povinnosti a ako sa správal. Na základe toho potom môže súd dospieť k záveru, že preukázal polepšenie a na základe toho sa môže od neho očakávať, že povedie riadny život. Z hodnotenia odsúdeného takáto kvalita plnenia povinností a správania sa ale nevyplývala.

Senát nadriadeného súdu poukazuje pritom aj na to, že tvrdenie samotného odsúdeného o tom, že sa polepšil, teda nie je postačujúce. Tu navyše senát nadriadeného súdu poukazuje na to, že odsúdený U. T. už bol v minulosti (v roku 2007) podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, pričom sa neosvedčil a zvyšok trestu, z ktorého bol podmienne prepustený, mu bol nariadený vykonať (v roku 2009). Už v minulosti teda odsúdený súdu „sľuboval“, že sa polepšil a bude viesť riadny život, čo nedodrжал, keď v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia spáchal znovu trestný čin (Okresný súd Prievidza, sp.zn. 1T/8/01).

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd sťažnosti odsúdeného nevyhovел a túto ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.